

ה"ת 23546/02/19 - ג'אורג'יאנה מורחן נגד מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - יאל"כ, להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 23546-02-19 מורחן ואח' נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת: ג'אורג'יאנה מורחן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - יאל"כ, להב 433

החלטה

בהחלטה מיום 7.6.20 קבעתי תנאים להשבת מכוניתה של המבקשת (להלן: המכונית), וזו אכן הושבה לבעליה. המבקשת פנתה בבקשה לבזיון בית המשפט, הואיל ולא בוטל צו העיקול ברישום (איסור דיספוזיציה) שהוצא על המכונית, וכן מכיוון שהמשיבה לא עדכנה במועד את משרד הרישוי בדבר התקופה בה המכונית הייתה תפוסה. לאחר שהוחלפו כתבי טענות הגיעה העת ליתן החלטה. מובהר כי בניגוד לטענת המבקשת, אין מקום להפנות את הבקשה לכבוד הנשיאה שתקבע מותב אחר. אוסיף כי אינני רואה הצדקה לקיים דיון במעמד הצדדים, משהתמונה במלואה פרושה לפני.

סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט מקנה לבית המשפט סמכות "לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה". מטרת ההליך להבטיח אכיפת צווי בית המשפט. ראו רע"פ 4169/12 דן מיחזור בע"מ נ' מדינת ישראל (8.7.13):

"פקודת הבזיון - ובפרט ההליך שניתן לנקוט לפי סעיף 6 לפקודה זו - מהווה מסגרת המאפשרת אכיפה של צווים שיפוטיים באמצעות הסמכתו של בית המשפט הנוגע בדבר להטיל סנקציות מסוג קנס או מאסר על אדם שאינו מציית לצו שיפוטי שניתן בעניינו (ולעתים גם על צדדים שלישיים), עד לקיומו של הצו (הדגשה הוספה - ג"א)... מאחר שהסנקציות המוטלות בגדרו של הליך לפי פקודת הבזיון עלולות להיות קשות ופוגעניות (ובמידה מסוימת, להיות מלוות גם בסטיגמה הנובעת מאופיו ה"מעין-פלילי" של ההליך), עמד בית משפט זה על כך כי השימוש בכלי זה צריך להיעשות בזהירות ובמשורה, וכי אין להידרש לו כאשר ניתן לנקוט באמצעי מתאים אחר (ופוגעני פחות) לאכיפת הצו השיפוטי. כלל זה כונה, לא אחת, "עקרון הדרך החמורה פחות" (ראו: עניין עזרא, בעמ' 350; עניין שרבט, בפסקה 12), והוא מתיישב עם עקרון המידתיות הכללי" (פס' 22).

משמע, הסנקציות אותן רשאי בית המשפט להטיל נועדו למטרה אחת, ואין בלתה - להבטיח את קיום הצו,

זאת להבדיל מסנקציה עונשית או סנקציה הרתעתית, שנועדו למטרות אחרות. מכאן, שעה שהצו קיים, אין עוד תוחלת לבקשה לבזיון בית המשפט.

במקרה דנן, המשיבה קיימה את הוראות בית המשפט: המכונת הוחזרה לבעליה בתנאי שנקבע על ידי בית המשפט - חתימה על התחייבות עצמית; נמסרה הודעה למשרד הרישוי בדבר משך התקופה בה הוחזקה המכונת בידי המשיבה; אשר לצו העיקול (ברישום) שנותר בתוקפו - בשום שלב לא ניתנה הוראה בדבר הסרתו, וממילא אינני מוצא להורות כן. אזכיר כי המבקשת התחייבה להחזיר למשיבה את המכונת או את שוויה בכפוף להחלטה מתאימה של בית משפט. כדי להבטיח אפשרות להשבת המכונת, יש למנוע את מכירתה, ולשם כך נותר צו העיקול על כנו.

הבקשה לבזיון בית משפט נדחית.

ניתנה היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, בהיעדר הצדדים,
ותישלח אליהם.